

PIET HEERKENS S.V.D.

DEN ÖRGEL

VIGNETTEN VAN TJS DORENBOSCH

DEN ÖRGEL

DEUR

PIET HEERKENS, S.V.D.

Gedrukt en in den handel gebrocht deur :

Drukkerij Henri Bergmans N.V., Tilburg
Drukkers-Uitgevers.

VEURWOORDJE

'et Brabants is mar 'n boeretaol en et Tilburgs is et lillikste Brabants dè-t-er bestao, — zoo zegge ze.....

Mar ge moet meschien 'n jaor of tien in de vremde laande zijn geweest om in et diepste kuiltje van oe gemoed te vuulen hoe gelógen of dè dè-d-is!

Iederendeen z'n moedertaol is verreweg de schoonste taol van heel de weereld, — et is de klaank van zijn eige laand, z'n eige volk, z'n tong, z'n hart, z'nen eigen aord, — mar ge moet meschien 'n jaor of tien in de vremde laande zijn geweest om in et diepste kuiltje van oe hart te kunne vuulen hoe wáór of dè-d-is.....

Mijn moedertaol
dè-d-is de taol
zoo a'k ze vong
van moeders tong
toen ze nog kenderliekes zong! —
De schoonste taol van heel de weereld!
Hoe zuut 'n vremde tong ok meerelt,
't is erm en kaol
a'k heur mijn moedertaol!

Mijn moedertaol
dè-d-is de taol
zoo as ze zingt
en sproeit en springt
as ze van aawe lippe klinkt!
Ik heb in duuzend vremde monden
nog noot zo schoone taol gevonden
as, erm en kaol,
mijn werme moedertaol!

Mijn moedertaol
dè-d-is de taol
waor 'k mee genucht
in zing en zucht
en, och, zo locht men hart in lucht!
En moet ik soms al deftig praoten,
ik zee wir blij a'k lós kan laoten
en aosem haol
in d'eige moedertaol!

En zoo zijn dees liekes dan gezongen in de taol van mijn eige volk dè-t-er woont, in de binnelaande van Brabant, de taol die-t-er zingt in 't putje van mijn ziel, — ze begosse van eiges te neuriën hier binnenin, toen ik uit de vremde laande terugkwaam, en ik ha'r mar weinig moeite mee om ze neer te schrijve, kos ze nie tegenhaawen ok nie, — en hier hedde ze dan krek zooas ze zijn. — 't Zijn mar onneuzele rijmkes en deuntjes, — sommige zijn ingebloaze deur aawe liekes die me vruuger zonge toen me nog klein kender ware, — aandere zijn tegelijk mee 'n nuuwe melodie veur den dag gekome, mar allemaol, stuk veur stuk, zijn ze losgelaoten omdè ze as veugeltjes in et kooike van mijn ziel tegen de spijltjes óp zaten te zinge... en as de lezer et meschien liever nie „zingen” noemt, mar „sjierpen” of „piepen”, — et is mijn allaank goed! — Toe mar! —

P. H.

DEN ÖRGEL

Den örgel die rijdt deur de straote,
de kerel die draait er z'n wiel,
hij draait er persies op de maat en
hij draait er mee heel z'n ziel.

Den örgel die heur ik zo geere
zuut doedelen over de straot,
hij mangelt zo glad de misère
mee 'n lolletje plat op de plaot.

Die plaot dè-d-is 'n pepiere
mee allemaol götjes erdeur,
dan waait er 'nen zucht deur die kiere
en die kiere die geeve geheur.

Die plaot van papier is mijn leeve :
ok allemaol götjes erdeur,
daor aosemt mijn ziel dan deurheen en
't is ammaol meziek dè'k dan heur.

Toe draai dan en doedel mar, zieltje,
want zitte nie stampvol meziek ?
toe, draai mar kordaot aon oe wieltje,
want opkroppe maakt oe nog ziek.

Den örgel die rijdt deur de straote,
dè doet er mijn ziel naa wel noot,
'k draai enkelt veur vriende m'n plaote
en 'k doe dè toe aon mijnen dood !

*Opgedraogen aan
mijn bruurs en zusters.*

MOEDERTAOL.

Moedertaol, van al de dinge
laot oe klaore klaanke zinge!
toe mar, zieltje, nie zo bang,
moedertaol is puur gezang!

't Hárt dè maag geniemand dwinge!
Dóedelzakke kunde vringe,
kunde persen toe..... gezang?...
toe gedoedel van den dwáng!

Melodieë moete vloeie,
moeten as fonteine sproeie,
moeten broebelen as 'n bron,
lekker leuteren in de zon.

'k Steek men aawe breeje klaanke
noot meer onder stoel' en baanke,
'k zal oe zinge, stug en stoer,
klaor en open as 'nen boer!

BRABANT

Brabant mee oe gruune waaie,
mee oe blonde peerse haaie,
mee oe lochte, zoft as ween,
laand, mijn laand, wè zeede feen !

'k Zie oe dörpe, 'k zie oe steeje
onder zachte locht tevreeye,
dobbelt schoon in plaas en gracht,
laand, mijn laand, wè zeede zacht !

'k Zie oe stoere boere zaaie,
'k zie oe boerezoone maaie,
'k zie den schraolen ogst tot loon,
laand, mijn laand, wè zeede schoon !

'k Zie oe toorens aon den ender ;
zo'n schoon monumente zijn d'r
nergens zóveul as in 't laand,
dè nog „donker” hiet ! — 't is schaand !

TILBURG

'k Zie oe daor zo geere ligge,
Tilburg, waor 'k geboore ben,
mee oe kerken, oe febrieke,
waor ik iedere lijn van ken.

'k Zie zo geeren al die toorens,
mee d'r kruise fier in top,
't blauw deurboore naost de schaawe
mee d'r pluimen om d're kop.

Want de toorens van oe kerken
en oe schaawe zinge schoon,
zinge men van bidden en werke,
lieve liekes zonder toon.

Deurom zie 'k oe daor zo geere,
Tilburg, waor 'k geboore ben,
mee oe kerken, oe febrieke,
waor ik iedere lijn van ken.

AAW TILBURG

'n Weeverke,
'n jong, vlug weeverke
al op z'n nuuw ketaaw ⁽¹⁾
die trok al aon z'n touwke,
keek zootjes naor z'n vrouwke
en zong z'n douwderidouwke :
„Geen brood,
geen mik,
ochod-ochod-ochod !
goei weef,
één keend,
ochod-ochod-ochod !”

'n Weeverke,
'n aaw krom weeverke,
al op z'n kanoi ketaaw,
die schoof al op z'n bruukske
en bromde-n-in z'n huukske :
„et leeven is geen kuukske,
geen brood,
geen mik,
ochod-ochod-ochod !
kanoi weef,
streup kender, ⁽²⁾
ochod-ochod-ochod !”

(1) ketaaw : weefgetouw.

(2) 'n streup : 'n boel.

JAN VIOOL

Zeg, witte gij nog van Jan Viool
die langs de deure liep
en geurde naor 'n vuil riool
en in de schuure sliep?

Hij fiedelde zoo-mar-ongeveer-
ten-naoste-bij wè raok,
en hij ha bij schoon en lillek weer
't viooltje mar aon z'n kaok.

Zeg, witte dè nog van Jan Viool:
z'ne kokkerd, — rond en rood
toe pimpelpeers van rooje kool, —
hong nie persies in 't lood.

Hij fiedelde mar van tierelierelier
en zaogde rauw kris-kras
en ie dronk 'n stevig pötje bier,
as 't geen jenever was.

Z'n ooge blonken as van glas
en gluurden deur 'n kier.....
ze dreven, — as 't geen snevel was, —⁽¹⁾
ze dreven rond in bier!

Soms denk ik nog aon Jan Viool,
ocherm, dieë viezen tiep,
die geurde naor 'n vuil riool
en in de schuure sliep!

Want Jan Viool ha' aaltij lol
en streek mar tierelierelier.....
z'n wange stonden peers en bol
van bier en van plezier!

⁽¹⁾ snevel: brandewijn.

SCHEERESLIEP

Scheereslied !
Missen en scheereslied !

Heurde nie hoe mijn kreugeltje piept (1)
Heurde mijn èrrem hundje nie kreune ?
'k Hè negen dochters en zeuve zeune !

Scheereslied !
(Allé vort, hond !)

Scheereslied !
Missen en scheereslied !

Was er daor iemand die-t-er mijn riep ?
Moederke, moet ik oe scherke nie sieepe ?
'k Doe-g-et zo schèrp dè ge 't nie kunt begreep !

Scheereslied !
(Allé koest, hond !)

Scheereslied !
Missen en scheereslied !

Euwen geleeje dè 'k binne sliep !
Zeuventig jaor dè 'k geen pap hè gegeeten !
Taagentlich jaor dè 'k 'n hemd hè versleete !

Scheereslied !
(Allé juu, hond !)

Scheereslied !
Missen en scheereslied !

Heurde-n-ik iemes die-t-er mijn riep ?
Moederke, wilde 'nen botterham smeere ?
Heur is : m'n maog klept den engel des heeren !

Scheereslied !
(Allé koest, hond !)

(1) kreugel: kruiwagen.

DE MEREL

Daor fluit 'ne kalme merel
in et töpke van 'nen iep,
en ik denk : waor haolde gij, kerel,
oe zot geturelepief ?!

Hij piekert in z'n èigen
en vraogt z'n èigen aaf,
en, daor de blaoier zwijgen,
antwoordt ie eiges, braaf.....

„Heb ik die nie gezien ?”
„Wel túreliárelief !”
„Wie ?” — „Mie !” — „Die boeretrien ?”
„Toe toe ! — Tuttuttut ! — Mee Jo !”

„Jo Dekkers ? — Hier op toer ?”
„Den bekker, jao ! — Jo-Jo !”
„Zaat die hier ? — Op de loer ?”
Ssst !-Ssst ! — Toe, toe, toe ! — Ho-ho !”

Zoo heet ie dan gefloote
de langen aovond deur
mee diamaante noote !
Jao, 't is 'nen dichter, heur !

Hij tuut mee drie-vier toone blij
z'n dichterzieltjen uit.....
'k Vergaat er spek en boone bij
en heurde alleen 't gefluit !

Zeg, zotten dichter merel,
daor in den hoogen iep,
kwaamde iederen aovond, kerel,
'k geleuf dè 'k noot meer slief !

DE BOEREMEID

Daar liep er eens 'n boeremeid,
'n boeremeid op klompe,
van zimpe-zampe-zompe,
al deur de gruune boerewaai,
vol lollige blumkes al in de Maai,
en ze gong gekleed in lompe.

Toen kwaam er daor 'nen boerezoon,
'nen boerezoon op sokke,
verdikke-verdakke-verdokke,
en die liep er langs die gruune waai,
vol lollige blumkes al in de Maai,
en ie zaag d'r rooie lokke.

Toen riep er den boer al naor de meid :
„ge mot er 's efkes koome,
gedimme-gedamme-gedome !”
en de meid kwaam deur die gruune waai,
vol lollige blumkes al in de Maai.....
en ze hebbe mekare genoome !

SJANDOEDELIDA

Er was er eens een vrouw,
sjandoedelida,
sjandoedelidi,
die, — as 't heur ok berouwe zou, —
tóch nog wel geere trouwe zou,
sjandoedelida,
sjandoedelidi,
sjandoedelida-didi.

En 't vrouwke dè hiette Mie,
sjandoedelidi,
sjandoedelida,
en 't loerde al lief naor Piet, naor Frie,
mar Piet of Frie die hapte' nie...
sjandoedelidi,
sjandoedelida,
sjandoedelidi-dida.

Want Mieke was al oud,
sjandoedelida,
sjandoedelidee,
d'r neus was rood en nat en koud,
d're rug zo krom as kreupelhout,
sjandoedelida,
sjandoedelidee,
sjandoedelida-didee.

Mar Mieke ha veul poem, ⁽¹⁾
sjandoedelidee,
sjandoedelida,
en et docht : wat baat mij goud en roem
bij 't missen van de schoonste bloem.
sjandoedelidee,
sjandoedelida,
sjandoedelidee-dida !

(1) Poem : geld.

En daor was 'nen ermen dief,
sjandoedelidee,
sjandoedelidoe,
die docht : ik stuur heur, — asjeblijf,
'nen zout-zuut-zuure liefdesbrief,
sjandoedelidee,
sjandoedelidoe,
sjandoedelidee-didoe !

En ie schreef dieën brief mar gauw :
„Sjandoedelidoe,
sjandoedelidee,
toe Miekelif, wōr gaaw mijn vrouw,
ik haaw verpoepies veul van jou,
sjandoedelidoe,
sjandoedelidee,
sjandoedelidoe-didee !”

En ze trouwden op 't stadhuis,
sjandoedelidoe,
sjandoedelida,
de bruidegom liep recht en struis,
de bruid gebukt as onder 'n kruis,
sjandoedelidoe,
sjandoedelida,
sjandoedelidoe-dida.

En ze trouwden veur de pastoor,
sjandoedelidoe,
sjandoedelidi,
en den köster-örgenist-tenoor
liet den örgel giechelen op et koor :
„sjandoedelidoe,
sjandoedelidi,
sjandoedelidoe-didi.”

OP 'N TROUWPARTIJ

'ne Jongen en 'n meiske,
die stapten in den boot,
ze waogden 't huwelijksreiske
al op den diepe sloot.

't Was Kees en Karolientje,
ze blonke van geluk
gelijk 'n gouwe tientje.

En Kees begos te roeie
mar spallekte Lientje nat.....

„Allee-naa, Kees, nie stoeie,
of bende gij nááw al zat ?”

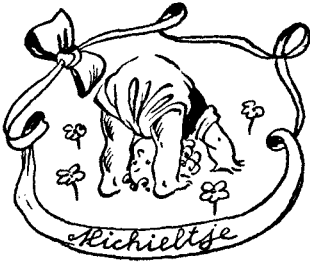
En Kees en Karolientje
die gloeide van plezier
gelijk 'n gouwe tientje.

Toen stapten ze uit et schuitje,
de sleutel kraakte in 't slot.....

Naa zitte ze aachter 't ruitje
en zijn veurgoed bedod !

Mar Kees en Karolientje,
die straole van plezier
gelijk 'n gouwe tientje.

En ziet er eens 'n kiendje
et zuute levenslicht, —
al is et nóg zo'n klientje,
't wordt sprekend van gezicht
'n Keesje of 'n Lientje
't moet blinke van geluk
gelijk 'n gouwe tientje !

MICHIELTJE

Michieltje, Michieltje,
m'n hart en m'n zieltje,
schavuit,

schavuit,

schavuit !

gij koddige kikker,
al langer hoe dikker,
zo rond as 'ne knikker,
jao gij,

jao gij,

jao gij,

mee oe lollige mollige snuit !

Michieltje, Michieltje,
gij stuk van m'n zieltje,
kapoen,

kapoen,

kapoen !

m'n blozende bloedje,
m'n oetepetoetje,
ik mats op oe snoetje,
klabots,

klabots,

klabots.

'nen dikken driebobbelden zoen !

Michieltje, Michieltje,
gij hart van m'n zieltje,
savooi,

savooi,

savooi,

m'n lekker sjeklaatje,
m'n marremelaadje,
m'n poelepetaatje,
miaaw,

miaaw,

miaaw,

och, dè-d-ik zo veul van oe haaw!

PIETERKE

M'n Pieterke,
m'n peuterke,
van je rikke-tikke-tikke-tikke-tik,
m'n klein klein kleuterke,
wè bende gij toch dik,
m'ne goeien bolsjewik,
van je rikke-tikke-tik.

M'n menneke,
m'n jenneke,
van je rikke-tikke-tikke-tikke-tak,
ruukte de pap van 't penneke?
och, haaw toch oe gemak,
m'ne goeien doedelzak,
van je rikke-tikke-tak.

M'n sulleke,
m'n snulleke,
van je rikke-tikke-tikke-tikke-tik,
m'n knip-knap knulleke
en hedde gij den hik?
m'ne zuute krentemik!
van je rikke-tikke-tik!

KIELE-KIELE

Kiele-kiele kiendje,
mijn klein ding,
Miene-Miene-Mientje,
heur ik zing :
„Ou twee eugskes allebaai
zijn lijk blumkes in de waai,
Miene-Miene-Mientje
mijn
klein
ding !”

Kiele-kiele kiendje,
mijn kleine ding,
Miene-Miene-Mientje,
heur ik zing :
„Worde gij ok oot heel groot,
och, verlies oe blumkes noot...
Miene-Miene-Mientje
mijn
klein
ding !”

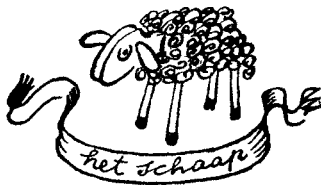
SLAOPLIEKES

I.

Slaop, slaop, slaop,
daorbuite loopt 'n schaop,
'n schaop op witte vuutjes
dè drinkt de mellek zo zuutjes,
slaop, slaop, slaop.

slaop, slaop, slaop.
daorbuite loopt 'n schaop,
'n schaop in wolle pekske,
in witte wolle jekske,
slaop, slaop, slaop.

Slaop, slaop, slaop,
daorbuite loopt 'n schaop,
ons schaopke begient er te gaope
en ons kiendje dè moet er gaon slaope,
Slaop, slaop, slaop,

II.

Slaop, slaop, slaop,
Mientje, mijn kiendje, slaop,
moederke zal oe wel wiege, wiege,
daolijk ziede gij d'engeltjes vliege...
slaop, toe-naa-naa, slaop, ⁽¹⁾
Mientje mijn kiendje, slaop...

Slaop, slaop, slaop,
Mientje mijn kiendje, slaop,
d'engeltjes komen al vliege, vliege,
moederke moet er oe kleerkes nog driege...
Slaop, toe-naa-gaa, slaop ⁽²⁾
Mientje mijn kiendje, slaop...

(1) Toe-naa: toe nu, vlug nu.

(2) Toe-naa-gaa: toe nu gauw.

BRUIDJE IN DE PERCESSIE

Grabbel in oe gouwe mendje,
strooi oe blumkes zuutjes, zuutjes,
laot ze valle veur oe vuutjes
uit oe mollig friemelend hendje.

's Lieven Heerken, achter 't ruitje
van Z'nen gouwen toore, Mientje,
zie Z'n engelzuiver kiendje,
zie Z'n blommestrooiend bruidje.

Strooi mar uit oe gouwe mendje,
blumkes veur oe blaanke vuutjes,
laot ze vlindere zuutjes, zuutjes,
uit oe lollig friemelend hendje.

VESPERKLOKKE

Heur : d'aovondklokke luie luid
den doojen dag naor 't Westen uit
naa over 't breeje gruune laand
oranje laait den zonnebraand.

De toorens roepen diep en zwaor
d'r klokvermaoning, kloek en klaor :
„Den dag is uit ! — Den dag is dood !
De rust doe goed as boerebrood !

Den aovond komt, daornao de naacht
die over oe valt mee alle maacht ;
'ne goeie naacht hee elk van doen !"
zoo galmt et aovondklok-sermoen...

NAACHT

Wè-d-is den hemel naa toch klaor,
persies van glas, — 't is wezelijk waor !

De locht is naa zo wijd en ruim
en lekker, — as 'n aaiierpruim.

De maon gelijkt 'n lauwe zon,
ze hangt er as 'ne lampion.

De sterre traone geen zier,
ze knippen eugskes van plezier !

Wè-d-is de naacht naa zacht en lief
en zaolig, — as 'ne liefdesbrief.....

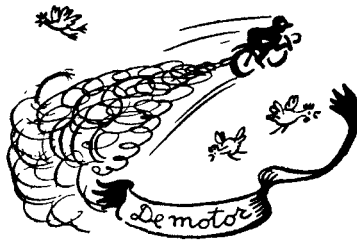
'nen brief van Onze Lieven Heer,
ons toegestuurd van Boven neer.

MEREL EN MOTOR

De locht is zo zoft as boter,
'ne merel die fluit me wè veur,
dan raotelt daor giender 'ne moter
en de merel die vliegt er van deur.

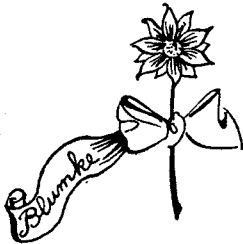
De moter kraait overal koning
en z'n keel is as eezer zo koud!
Mar de merel z'n hært is van honing,
de merel z'nen bèk is van goud!

BLUMKE

Och blumke,
'k heb oe zo dikkels bekeeke,
vriendelijk ding aon m'ne voet,
oe blaanke blaoikes,
oe gouwe draoikes,
oe eugske dè doe me zo goed !

Jao blumke,
'k wil et naa geere geleuve,
dè 't Salomon niet bij oe haolt ;
oe kleurige klerkes,
oe zuivere kleurkes,
die zijn uit den hemel gedaold !

SNEUW

'et Sneuwt ! 'et sneuwt ! — Ik ha' 't verwacht !
Naa worren alle waaie wit,
want in de grijze locht daor zit
nog sneuw genocht !

De kraaie zwaaije zwaor en zwart
en kweeke kwaod : „'t Is kaaw ! — 't Is kaaw !”
ze valle log en pikke gaaw
en moppere : „Hard !”

De schooljong slibbere naor de stad
en dokkele langs de blaanke baon,
mee wengskes rood en maantels aon
en 't nuske nat.

Marieke roept mee 'n rooi gezicht :
„Zeg, luste 'r eene ?” — „Gooi mar op !”
'ne sneuwbal suist er langs m'ne kop :
'n zacht gedicht !

OUWE MAN

Hij keek me lang, aondachtig aon ;
in baai z'n ooge blonk 'n traon.

„Ik heb in m'n leeve veul kaod gedaon,
veul goed gedaon,
'k hèn veul geleeje,
ok veul gebeeje,
ik zee tevreije,
de kruiskes hebbe me goed gedaon,
mee 't kruis komde goed in den Hemel aon.”

Z'n zaolig leeve trok me veurbij.....
Z'n ooge blonke bedroefd en blij.

STILLEEVE

Jaore lang al lee Marieke
in die propere ziekekaomer,
lee te lije, blij, gelaoten,
in de haand van 's lieven Heerke.

't Knorrie-pietjen in z'n kooike
mee vergulde spijltjes, wipt er
van et een op 't aander roesje,
tik-tik-tik-tik-tik,-gezellig.

't Morst er zaod op vloer en toffel,
tik-tik-tik-tik-tik, heel helder,
't jiept er zot mee spetjes waoter
uit et glaozen drinkfontentje.

Soms, ineens, begient de knaorrie,
rikt 'n trillerig melodieke ;
puur en klaor gerol, gebroebel,
tureletuut dieë zuute knorrie...

'T LEEVE

'et Leeven is 'nen boemeltrein :
stap-in, stap-uit, — en 't zit nie fijn !

Den conducteur laot in, laot uit, —
dan rijen we weer 'n stuk veuruit.

Och jao, — et leeven is tóch wel mooi
vanuit den boemel, — 'k zie 't nie nooi !

Ellendig is alleen 't gestoot
bij ieder station : den dood !

Bij elk station loert Heintje Pik,
en wie d'r uit moet krijgt 'nen tik...

Zoo boemele w'ammaol naor ons graf,
al sukkelend op 'ne kiependraf.

Mar-kom-allà, — 't hee ook wè véúr
te bóemele naor de hemeldeur :

Veur dodsgedaachte, zwaor mar goed,
hedde dan tijds in overvloed.....

Den D-trein gao mar veuls te snel
naor 't kopstation, — dus naor de hel

of naor den hemel, naorvenaant ⁽¹⁾
et kaartje dè ge vruuger naamt.

De groote lui gaon mee de snel
ineens naor hemel of naor hel.

Wij, tobbers, doen nie aon abuis :
we bóemelen dérde récht naor huis !

(1) naar gelang.

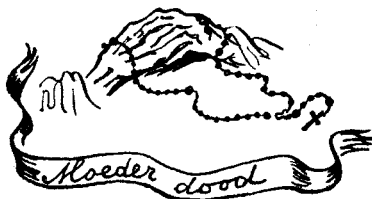
MOEDER DOOD

Och moederke, naa zeede dood!
naa rust oe hart, die liefde puur,
oe oog is dicht en zonder vuur...
mijn hart... m'n hart is zwaor as lood...
och moederke, naa zeede dood!

Och moederhart, wè waarde goed,
wè waarde zacht en sterk en trouw,
m'n hartebloed, ik kreeg van ou,
geloof en liefde en diep gemoed...
och moederke, wè waarde goed!

Oe moederoog, dè-d-is naa toe,
het eerste dè 'k op eerde zaag,
oe oog waarin oe liefde laag,
mijn liever dan al 't eerds gedoe...
oe moederoog dè-d-is naa toe!

Och moederke, naa zeede dood,
naa rust oe rusteloze haand,
oe oog, oe hart in 't moederlaand...
mijn hart... m'n hart is zwaor as lood...
och moeder, zeede naa toch dood?!

PRONTE MOEDER

's Lieve Vrouw ha' zeuve vreugde' en
zeuve weeën in d'r hart ;
iedere pronte moeder krijgt zoo
van veul zuut en zuur d'r part.

's Moederke ha' ok zeuve weeën
en d'r zeuve vreugde mee,
saomengevat in zeuve kender
waor ze van genoten hee...

Lief en leed ha' op d'r trekke
kruiskes hars en dwars gekrast,
ieder jaor weer nuuwe streepkes,
nuuw geluk en nuuwe last.

Toen de maot van kruiskes vol waar,
hee den hemel heur gehaold ;
âl 't gekras is toen verdwene,
't vaogevuur waar afbetaold...

Zoo wordt iedere pronte moeder,
as 'n aandere lieve Vrouw,
zaolig deur veul moederweelde,
heilig deur veul moederrouw.

Dan, ineens, is t afgeloope !
Uit mee al die kruiskes is 't !
Al de krasse zijn verdweene,
mee den dood zijn ze uitgewist !

*Aon al mijn
nichjes en nefkes.*

KENDER EN KOEI

„Ziede die koei?
Ziede die koei?

Oogen as proeme zo groot, oei-oei!” (1)

„Kek wè se kekt!
Kek wè se kekt!

Witte gij, Kiske, op wie dè se lekt?!”

„Bende nie bang?
Bende nie bang?

Pietje, naor óú kekt die koei zo lang!”

„Zeede naa gek!
Zeede naa gek!

Kiske, ze stao toch achter et hek!”

„Aoe-kies-kies! (2)
Aoe-kies-kies!

Foei-foei, die koei is zo kaol en zo vies!”

„Gao naa toch gaa!
Gao naa toch gaa!

’k Dörf er wel óp te gaon zitten, ha-ha!”

... ..

Toen loeide die koei,
hoe, wè loeide die koei,
en wè spoelden ze weg op dè koeie-geloei!

Gaa naor huis!
Gaa naor huis!

Bij die koei in de waai daor is et nie pluus!

Kaoie koei,
kaoie koei,
ge doet in oe broek van dè loeie, foei-foei!!!

(1) Proem: groote ijzeren knikker.

(2) aoe-kies-kies: kinderroep om 'n hond op te hitsen.

VAN DE LUIEN BEKKER

Daor was er eens 'nen boeremik,
'nen boeremik mee krente
van drie en dartig cente,
en de mik waar lang en dik.

En de boeremik laag dik en lang,
al donkerbruin van bove,
te bakken in den ove,
mee 'n kleurken op z'n wang.

Toen docht dieën bruine boeremik :
ik vuul me niks nie lekker !
waor blijft dieë luien bekker ? !
't Is hier zoo heet, — ik stik !

Mar de luien bekker sliep en sliep
en droomde van veul mikke,
mar liet z'n mikke stikke, —
hij sliep verdories diep.

Toen wier dieën boerekrentemik
z'nen buik toezjoer mar dikker
en zwart gelijk 'ne nikker...
hij knapte tik-tik-tik.....

En den bekker die docht, nog half in slaop :
wel potverdie-verdikke,
wè heur ik daor toch tikke ?
Toen schrok ie zich 'nen aop !

En den aop liep naor den oven toe
en open dee ie 't deurke...
den ove laag vol Turken...
hij schrok..... ik weet nie hoe!

Mar den boeremik schoot uit z'n vel:
„Zeg, lamme luilaklekker,
gij bent nie goed veur bekker,
wor stoker in de hel!”

En de aop die kwaam beneejen aon
en meldde zich veur stoker,
of aandere mar veur poker,
en Lucifer naam 'm aon.

Mar toen de stoker 'n dutje dee.....
de hel wier koud en kouwer,
de duuvels blauw en blauwer
en peers as mangelpée..... (1)

En Lucifer schoot uit z'n vel:
„De hel uit, vadzig verken!
Mijn personeel mot wërken!
Geen suffers in de hel!”

... ..
Bij Burgers in den dierentuun
daor ziede d'aoepe gaopen
en ete, drinke, slaope,
gebraoije zwart en bruun.....

Dus luilak, noot, oe leeve lang,
ok nie zoo heel-heel-efkes,
gij nichjes en gij nefkes,
blijf wakker aon den gang!

(1) mangelpée: roode biet.

de gele rijer

SNIP-SNAP-SNIJER

Snip-snap-snijer
m'n zusje hee 'ne vrijer,
z'nen overall is blau,

snip

snap

snauw.

Snip-snap-snijer
nou is ie geele rijer,
hij doe nog zot en flauw,

snip

snap

snauw.

Bim-bam-beieren
de rijer lee geen eieren
al is ie dik en dom,

bim

bam

bom.

Bim-bam-beieren
gevlogen is de vrijer en
ik laach m'n eige krom,

bim

bam

bom.

Bim-bam-beieren
snip-snap-snijer en
zeg, zus, waar is ie nou ?!

Snip

snap

snauw !

ONZE LIEVEN HEERKE

Onze lieven Heerke,
geef mooi weerke,
geef mooien daag,
dat et zunneken ok schijne maag.

Onze lieve Vrouwke,
geef me'n douwke,
geef me 'ne stoot,
aanders koom ik in den hemel noot !

Menne goeien Engel,
hellep dezen bengel,
hellep deze vlerk,
stuuper dezen deugeniet geregeld
naor de kerk ! ⁽¹⁾

(1) stuuperen : duwtjes geven naar boven.

LIEVEN HEERKE

Lieven Heerke, schud er oe beddeken is uit
en laot er de pluimkes vliege,
laot ze vliegen al zonder geluid,
ik haaw m'n snuutjen al tegen de ruit,
en ons moeder die zit er te wiege.

Lieven Heerke, schud er oe beddeken is om
en laot er oe pluimkes mar waaie,
ruurt er oe duimken in om, dom-dom,
en stuur ze naor hierre toe scheef en krom
en laot er oe pluimkes mar draaie.

Lieven Heerke, schud er oe beddeken is uit
en laot er oe vlökskes mar sneuwe,
laot ze sneuwen al zonder geluid,
ik douw er men toetjen al tegen de ruit
en ons Pietje begient er te schreuwe.

IEMKER-LIEKE

M'n biekes zie ik geere gaon
van blom toe blom, en aaf en aon
toezjoer en toepartoe en vlug
de blumkes aaf en weer terug
 van zoeme zom
 weerom
van blom toe blom.

Ze zuige zuute lekkernij
en zoeme zacht m'n oor veurbij
zo zwaor belaojen as 'nen boot,
bestove geel en bruin en rood
 van zoeme zom
 weerom
van blom toe blom.

En om de vollen honingpot
zijn al m'n kender staopelzot ;
haol honing, biekes, lekker zuut,
gezond en fijn, — vlieg oppernuut ⁽¹⁾
 van zoeme zom
 weerom
van blom toe blom.

(1) oppernuut : opnieuw.

DE SPIN EN DE BIE EN DE MUS

Er stond 'n sparrebumke,
verborgen in 'n huukske
waor 't nie, nee, niemand zaag, zaag. zaag,
al op 'nen Juni-dag.

Er kwaam 'n bieke bromme,
zo'n kopere vliegmesjientje,
't yloog midden in et net, net, net,
ochod-ocherm, zo'n vet!

Op hooge kromme poote
kwaam al de spin gekrope,
ze dee van honger hik, hik, hik
en docht : ik slörp me dik!

Er kwaam 'n mus gefladderd,
geflidder-flodder-fladderd,
déúr 't netje mee d're kop, kop, kop,
en 't bieke docht : tip-top!

De spin viel op d'r buikske
en sloeg van angst 'n kruiske,
de mus laachde in de heg, heg, heg
en 't bieke zoemde weg.

INHOUD :

Veurwoordje	3
Den Orgel	5
Moedertaol	9
Brabant	10
Tilburg	11
Aaw Tilburg	12
Jan Viool	13
Scheeresliep	14
De Merel	15
De Boeremeid	16
Sjandoedelida	17
Op 'n Trouwpartij	19
Michieltje	20
Pieterke	21
Kiele-Kiele	22
Slaopliekes	23
Bruidje in de Percessie	25
Vesperklokke	26
Naacht	27
Merel en Moter	28
Blumke	29
Sneuw	30
Ourwe Man	31
Stilleeve	32
't Leeve	33
Moeder dood	34
Pronte Moeder	35
Kender en Koei	39
Van de luien Bekker	40
Snip-snap-snijer	42
Onze Lieven Heerke	43
Lieven Heerke	44
Iemker-lieke	45
De Spin en de Bie en de Mus	46